modas oculorum ſedes & foramina narium confingenda. Deinde cerebrum opplet duos grandes in caluariæ cauitate ſinus, qui ad oſſis cuneum referentis[o] ſinus latera ſpectantur, quo glans cerebri pituitam excipiens ſuſtinetur. Vnde etiam cerebrum oſſis quo continetur formam glebæ ritu ſibi uendicãs, utrinq; in ipſius baſi inſtar medij globi prominens tuber conſtituit. In horum tuberum medio cerebrum impreſſum cernitur, cuneiformis oſſis proceſſuum occaſione hîc circum ſinus latera productorum, quo nuper commemorata glans ſuſtinetur. Quinetiam ſimili prorſus modo baſis cerebri reliqua ipſius ſede pro oſſium tuberibus auditus organa continentibus, & cerebelli ſuperiori regione ſuam figuram effingit, omnibus ſinibus ſeſe inſerens, & amicè admodum tubera admittens. Atq; hinc etiam in lateribus & anteriori & poſteriori & ſuperiori ſede cerebrum caluariæ cauitatis effigiem exprimit. His enim ſedibus cerebrum inſtar oblongæ ſphæræ utrobiq; uerſus anteriora propter temporum cauitatẽ depreſſæ, rotundum, & in poſteriori parte multo quàm in anteriori latius uiſitur, quaſi cerebrum ipſum & cerebellũ nullam peculiarem formam exigerent, ac abundè ipſis eſſet, ſi propria illorum ſubſtantia magna mole, & ſimul utcunque quò in ſe ſinus cerebri cerebelli'que functionibus aptos habere poſſet, collecta in capite reponeretur. Eiuſmodi ſiquidem quid caluariæ baſis ſinus tuberaq; oſtendunt, & impreſſiones in temporibus[p] temporalium muſculorum gratia conſpicuæ. Caluariæ itaque cauitas externæ cerebri ſuperficiei imaginem commonſtrat, ad quam &[q] ſectio cerebrum diuidens, & innumeri quidam[r] gyri ac circumactus referuntur. Vniuerſa namq; cerebri ſedes illa ſectione diuiſa, atq; ut biſulcorum pedes in duos quaſi ungues illius beneficio diſiuncta, extimæ cerebri ſuperficiei magna pars exiſtit. Attamen dictam cerebri formam parum interturbat, quum dextra cerebri pars ſiniſtræ accumbat: neq; recta illa linea diuiſę cerebri partes inuicem magis dehiſcant, quàm quanta duræ cerebri membranæ, & tenuis duplicatæ eſt craſſities. In homine etenim ſecus atq; in oue uniuerſam ſectionem interdiuidit duræ membranę[d] portio, proceſſus'ue, duas cerebri partes ſepti ritu interſtinguẽs. Dein ſeorſum utramq; cerebri partem tenuis membrana ambit, & implicat. Cæterùm gyri ac reuolutiones cerebri, quas[s] tenuiũ inteſtinorum anfractibus elegantiſſimè Eraſiſtratus aſſimilauit, per uniuerſam cerebri ſuperficiem undiq; eadem frequentia habentur. Sunt uerò ſinus permulti penitus in cerebri ſubſtantiam penetrantes, & profectò imagine inteſtinorum tenuium reuolutionibus ſimillimi. Neque opinor illos alicui aptiùs quàm his, aut etiam nubibus quos rudes pictorum diſcipuli, aut in ſcholis pueri delineare ſolent, conferri poſſe: quanquam in ſimilitudine indaganda non admodum ſit laborandum, quandoquidem hominis cerebrum hac ex parte nihil peculiare adipiſcitur, & hos in cerebri ſubſtantia apparentes circumactus aſinis, equis, bobus, & alijs quæ hactenus uidi animantibus communes homo obtinet. Niſi forſitan aliquis hinc differentiam aſſumere ſtatuiſſet, quod tanto profundiores homini illos gyros Natura inſinuauerit, quanto ipſius cerebri ſubſtantia copioſior uiſitur. Horum itaq; inflexuum effigiem cuiuſuis animalis cerebrũ uel in prandio aut cœna ſpectans, diſcas licet. Porrò in illorum uſu recenſendo non medici modò, uerùm & philoſophi plurimùm ſe excruciant, contendentes, num ipſorum beneficio homines intelligant, an uerò minimè: quemadmodum Galenus contra Eraſiſtrati placitum pugnans, in hunc modum cenſuit. Quum aſini etiam admodum multipliciter cerebrum habeant complexum, quos deceret, quantum ad morum ruditatem attinet, omnifariam ſimplex, & minimè uarium nanciſci cerebrum. Melius autem arbitraretur bonam ſubſtantiæ temperiem corporis intelligentis (quodcunq; hoc fuerit) prudentiam ſequi, & non uarietatem compoſitionis. Neq; etiam multitudini ſpiritus animalis oportet, ut puto, magis quàm qualitati perfectionem intellectus acceptã referre. Atq; hic Galenus ſibi dum maximè illius operã requirimus ſimilis, orationẽ uelut freno cohibens, aliò quum reuolutionũ uſum exprimere debuiſſet, reflectit: ſatis eſſe arbitratus, ſi non intelligentiæ præeſſe has reuolutiones indicauerit. quod ſanè nõ inficiamur, ſed interim eas magnum Conditoris artificium oſtendere, & non ob aliud quàm ad cerebri ſubſtantiæ enutritionem eas procreatas eſſe, à Galeno additum oportuit. Cerebri nanq; ſubſtantia citra omnem membranoſarum fibrarum plexum continua, neutiq; adeò firma fuerat, ut per illam arteriæ uenæq;, ut in reliquis corporis partibus, digeri poſſent: & tam multa craſſaq; eſt, ut uenæ & arteriæ in ſuperficie tantum exporrectæ ipſi nutriendæ, illiusq; inſito calore refocillando ſufficerent, quum penitiores cerebri partes ſi ad illum modum uaſa protenderentur, illorũ materia carerent. Quod præuidens Natura, ſinuoſos illos implexus paſſim cerebri ſubſtantiæ impreſſit, ut in his[f] tenuis membrana frequentibus uaſis oppleta ſeſe inſinuaret, cerebri ſubſtantiæ alimentũ appoſitiſſimè ita ſubminiſtratura. Atq; huius etiam nutrimẽti potiſſimùm occaſione cerebrum in[g] duas partes diſſectum fuit, ut ſcilicet tenuis membrana ſeſe in ipſius mediũ implicaret: ac inibi in reflexus deducta, cerebri ſubſtantiam enutriret. Haud enim citra eiuſmodi cerebri diſſectionem, & profundiſſimas reuolutiones illa cerebri ſedes qua dextra ſiniſtram reſpicit,

Sectio dextrã nobis uocatam cerebri partem à ſiniſtra dirimẽs, & cerebri anfractus.

Cerebri anfractuũ uſus.

Lib. 8. de Vſu part.

Cerebri ſectionis ratio.

o Ad latera M ſi. 3 c4. 12 lib. 1.

p 4 muſcu. tab. 1.

q Spectatur integra in 3 fig.

r 3 figu. C, C, C.

d 3 figu. D, D, D.

e 7 ſi. lib. 5.

f 2 figu. E, E, E.

g 3 fig. A, A, & B, B.

h Spectatur in 11 fig.

i 11 figu. E.

k 8 ſi. R, R, R. 9 ſi. A. B, C. & 11 fig. A, B & C, D, c, d.

l 9 ſi. C. aut 11 fig. C, D, c, d.

m 11 fig. C, D & c, d, dein H, I. n Ad d, B 11 fig.

o 11 ſi. G, G.

p 1 fig. cap. 11 lib. 4.

q 1 ſi. cap. 2 lib. 4 D. 10 figu. L, M, N, O.

s 11 figu. E. t G, G figuræ 11 cõmittuntur I & K 10 fig.

u Patet id in 9 ſi. E.

x Patet id ad L 8 ſi.

y Spectatur idem 1 figu. cap. 2 li. 4.

z 11 fig. E.

a Iſtud petes ex diſſecta cerebri ſubſtantia in 4, 5, 6, 7, 8 figuris.

b 3 figu. C, C, C.

respicit, enutriri potuiſſet. Atque huic ſententiæ ſuffra
tiquam æquè atq; cerebri reuolutiones altè penetrant,
frequentes admodumq; continua ſerie deductæ uiſun
pars alenda ſit, quodq; facile cerebellum à profundior
ipſius perforaretur. frequentes autem, ut copia aliqua
pleat. Porrò harum ſeries quodammodo[k] triplex eſt,
tiquam cõueniens. apparet nanq; cerebellum ob ſuas
ab occipitis oſſis tubere in poſteriori ſede obtinet, tr
alia ſiniſtra & tertia media. ac dextra quidem ſiniſtraq;
bos inuicem appoſitos oſtendunt, in quorum inani ſp
rent,[l] tertia cerebelli pars reponitur, quæ ligni caſei'ue
tiones, quæ tranſuerſim ſecundùm cerebelli longitud
Huius partis apices uerſus inferiorem cerebelli ſedem
ſuo loco efformare docebimus. Dextra autem ſiniſt
ſede parallelas quoque & ſecundùm cerebelli latitudi
deorſum[n] protenſæ, quaſi in centrum, colliguntur, a
medullæ initio connatam eſſe dicemus, contendentes.
ad ſui partis ſedem porriguntur, dorſalis medullæ in
partis ſedem. At hæ cerebelli partes inuicem diſcretæ
uicem continuæ unicum corpus, ipſum ſcilicet cerebel
tem cerebri modò geminum Galenus à Natura extruc
totidem dorſales medullas hominem habere minimè
ceſſariò ueluti in duas partes diuiſum, neque ſubſtan
la produci nequiuiſſet, ac proinde cerebellum ut corp
ſet, ut unicæ dorſali medullæ aptum principium fier
buſdam, & etiam ſubinde immerito tuis deluſus ſimij
& alios Alexandriæ diſſectionis profeſſores, qui hun
ſoles, cerebrum in ſuæ baſis medio unicum, neque
& unicam dorſalem[q] producit medullam, in cuius ſu
tura[r] ſinum inſculpſit, qua mediam quarti cerebri ue
mus.[s] reliquam enim eius uentriculi amplitudinem, c
taxat ad dorſalis medullæ ſinus latera quaſi duabus ci
tur, continuum cum dorſali medulla corpus effectum
ſedis pars, ut neque etiam[x] anterioris dorſali medullæ c
nuis membranæ interuentu poſterior pars dorſali medu
de, quàm ſi Natura cerebellum condidiſſet, ut dorſali n
ſpiritum magis adaptaret, tuereturq;. A' cerebello eteni
bro differentia aſſignanda, & ratione cur cerebellum à
tus fueris, nullius omnino uel minimi neruuli propago
profectò nulla eſt cerebri quà frontem ſpectat, & qua
quàm ipſum cerebellum fertur, in duritie differentia: ne
quum tenui membrana id liberatum cernitur, cum ce
bri baſis, unde dorſalis medulla ortum ducit, cæteris o
que cerebello durior uiſitur, ita quoque dorſalis ſuo pri
lore, neque duritia cerebello ipſi ſupernato correſpond
cinericium'ue eſt, perquàm paucis albeſcentibus lineis
nus ſuperficie candicans. uniuerſum uerò dorſalis med
ſubnatum albiſſimum eſt, ut & cerebri baſis ipſi origin
lutione ac anfractu quibus cerebellum ſcatet, deſtituitu
ſtantia, uel in menſa etiam ex uitulorum, aut leporum,
grum erit. eſt autem ſubſtantia quædam peculiaris &
ſimilem nullam reperias, ad ingenitas cerebro actiones
ſubſtantia, & pulmonum caro, & iecoris, & lienis, & r
functionibus aptiſſima cenſetur. Cerebri ſubſtantia, qu
ab oſſium medulla differt, tum alijs pleriſq; accidentibu
inediæ tempore aut alijs occaſionibus, ut reliqua corpor
[a] Hæc nõ uniuerſa candicat, uerum quicquid[b] reuolutio
nericium eſt, æquali ſemper à reuolutionis ſuperficie diſt

ANDREAS VESALIUS *De Humani Corporis Fabrica* BASEL, 1543 THE WARNOCK LIBRARY